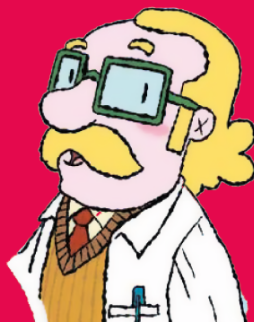

Viladecans
2030

Agenda
Urbana

A L'AGENDA URBANA TENIM UNA MISSIÓ!

Drets i copyright: Ajuntament de Viladecans. Setembre de 2022.

Reservats tots els drets. Qualsevol forma de reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni el seu tractament informàtic, ni la transmissió de qualsevol forma o qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia o altres mètodes de distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, amb les excepcions prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics - www.cedro.org) si necessiteu reproduir algun fragment d'aquesta obra.

Dipòsit legal: B 18448-2022

Per la falda de San Ramon, dos nens amb bicicleta paren de cop i volta en descobrir un passadís secret, excavat a la terra d'una petita muntanya. Encuriósits, decideixen entrar-hi.

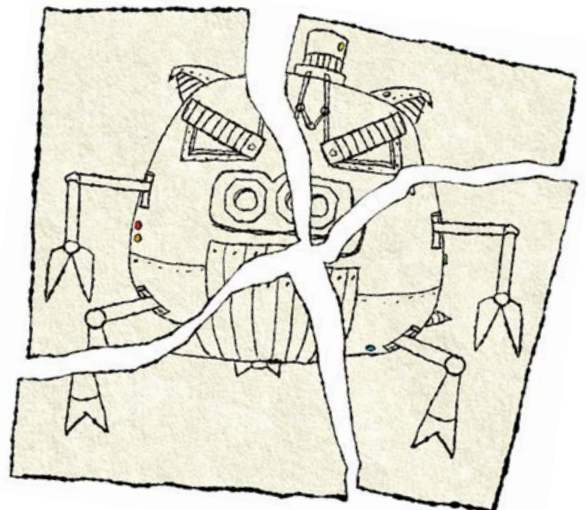
Arriben a una petita cova bruta, en la qual hi ha un pedestal buit i unes fotografies de llocs emblemàtics de la ciutat. Algú ha estat estudiant l'entorn i ha deixat aquests rastres. De sobte, un soroll d'un racó de la cova els espanta.

Hi troben un esquirol tancat amb unes reixes i un cadenat. Aquest recorda què li ha passat:

—A Viladecans volen millorar la ciutat i en aquest llibre expliquen com —deia el porquet amb grunyits esgarrifosos—. Si es coneix aquest llibre voldran fer allò que hi diu i no em deixaran fer servir la meua màquina que, encara que contamina el Delta i la platja, a mi em convé. Per això, l’he robat i l’he amagat dins de la meua màquina, amb la qual he barrat el pas al lloc a on es volia donar a conèixer.

—Existeix un dibuix de la màquina on es veuen quins botons de colors s’haurien de prémer per alliberar el llibre Però per riure—va afegir amb riure malèvol—l’he estripat en quatre trossos i he amagat cadascun als diferents llocs on he sabotejat la ciutat. Per accedir a cada tros, he posat proves impossibles de resoldre, perquè ningú és tan llest com jo. I tu, esquirollet, com m’has descobert, et tancaré a dins la cova—relatava enfadat.

—És terrible! No es viurà a gust a la ciutat, perquè la contaminació els farà emmalaltir, no hi tindran feina i no serà una ciutat segura, només hi voldran estar per dormir. No riguis, algú et descobrirà i donarà a conèixer l'**Agenda Urbana** per evitar-ho — li va contestar l'esquirol espantat mentre el porquet reia.

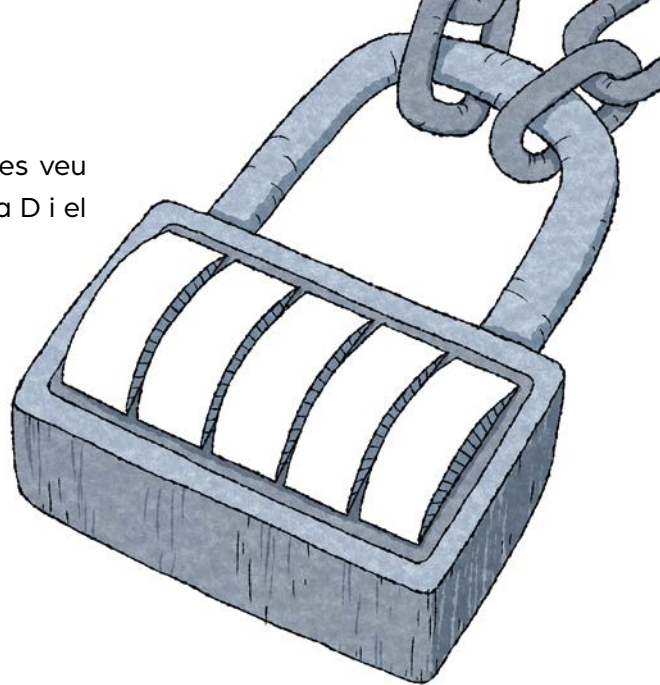
Quan l'esquirol acaba d'explicar el que li ha passat, als nens els intriga saber què posa en aquell llibre.

—És important millorar el lloc on vivim, per això **Viladecans s'ha sumat als objectius que un grup de països va redactar per millorar ciutats i pobles.**—Explicava l'esquirol —Tot això que es vol aconseguir en els propers anys, ho han escrit en aquest llibre i l'han anomenat Agenda Urbana.

—**El porquet és malvat!** I ens ha subestimat dient que no som capaços de resoldre les proves—replacava el nen molest—. Acceptem el repte. Les resoldrem, alliberarem el llibre i salvarem la ciutat. Però, primer, t'alliberarem a tu.

El cadenat té cinc dígit, del 0 al 9 cadascun. Al darrere es veu una pista: el número zero , dues vegades la lletra H, la lletra D i el número zero.

RESPOSTA:
Cada lletra indica la posició d'aquesta a l'abecedari! La H és el 8 i la D el 4. És a dir, 08840, com el codi postal de Viladecans.

Posen el codi, s'obren la reixa de l'animal i la ciutat al canvi.

Amb les fotografies que han trobat a la cova, van amb l'esquirol cap a una escola que es veu a una d'elles i que han reconegut com la del barri.

En arribar, hi troben nois més grans que ells amb cares tristes perquè no hi poden entrar, la porta està bloquejada.

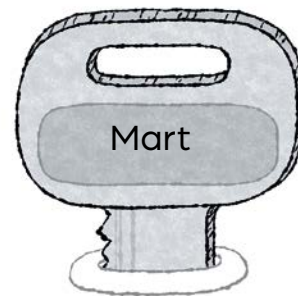
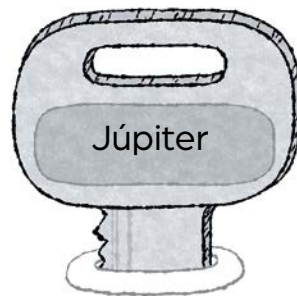
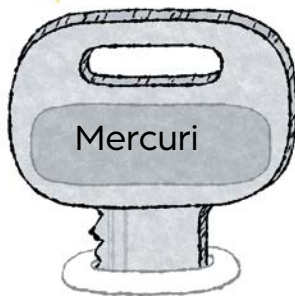
—L'haurà tancat el porquet—reflexionava la nena—. Em van explicar que volen que l'educació no només hi sigui a l'escola, també als carrers de la ciutat, amb experiments de ciència o de matemàtiques en parcs. Així que, potser, la prova hi deu tenir relació.

Té raó, a la porta hi troben tres preguntes:

1. Quin planeta és conegut com el planeta vermell?

2. Quin planeta és més a prop del Sol?

3. Quin és el planeta més gran del sistema solar i està format en majoria per gas?

RESPOSTA:

Han de girar la clau segons l'ordre de les preguntes.

Primer la de Mart, segona la de Mercuri i tercera la de Júpiter.

Ho han encertat i s'obre la porta. Els nois, amb alegria, els hi agraeixen perquè ja poden entrar.

—Mireu! Darrere la porta hi ha enganxat un tros del dibuix de l'aparell del porquet on es veu un botó blau. **Ja tenim el primer tros!**—Exclama sorprès el nen—.

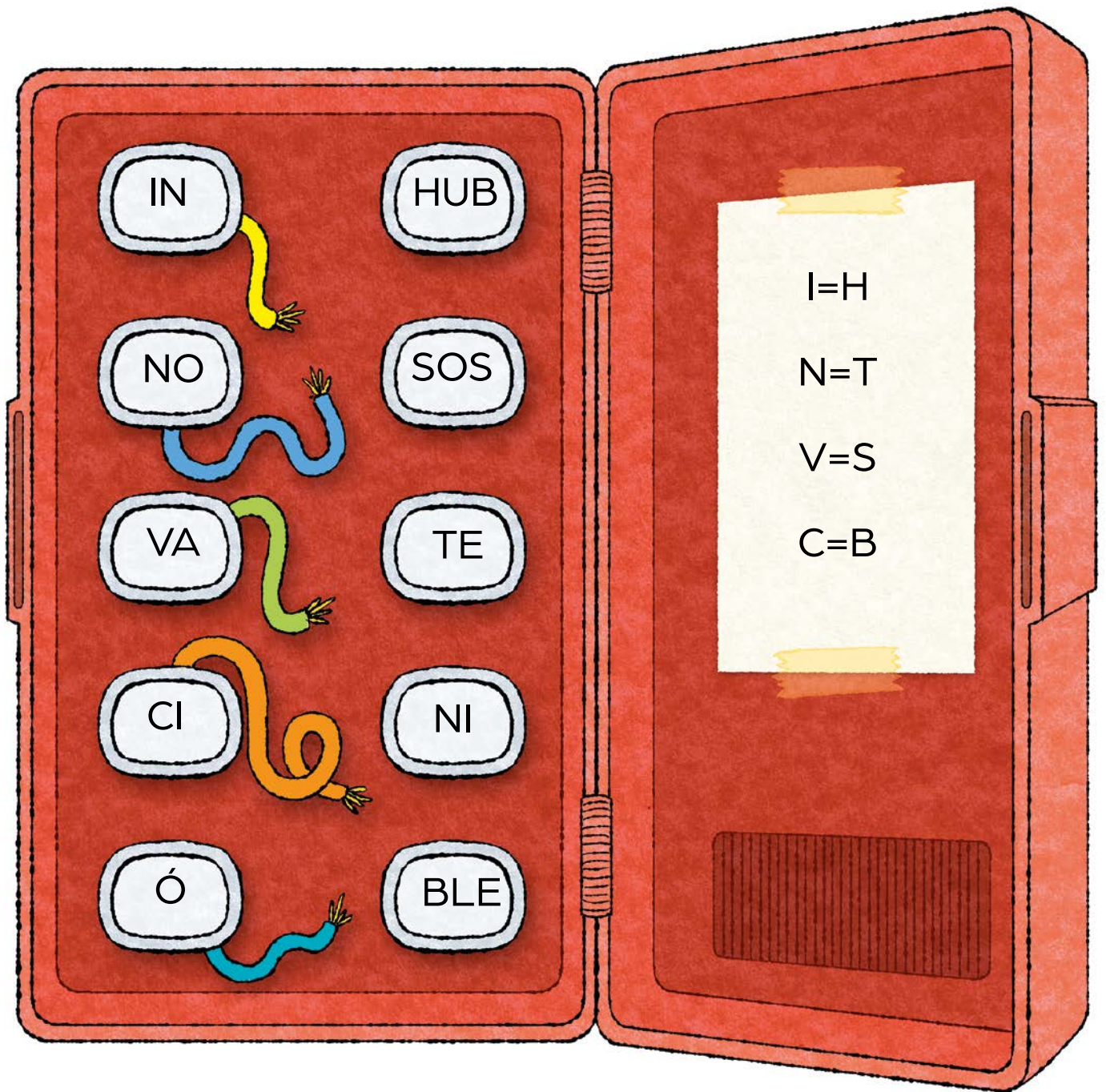
La següent fotografia els porta a un grup d'empreses on hi diu: Hub de l'edificació sostenible. A la finestra d'un dels edificis, un investigador els fa senyes.

—Hola! Què ha passat? Et podem ajudar?—Pregunta estranyada la nena—.

L'investigador desconcertat els explica:

—Estàvem donant una segona oportunitat a un porquet, convertint la seva màquina en sostenible, quan de sobte ha bloquejat les portes i les comunicacions entre totes les empreses del Hub. Per ajudar-nos, obriu el quadre de control que teniu davant. Hi trobareu les connexions de les plaques que transformen la llum del sol en energia i les instruccions per reparar-les.

RESPOSTA:
 És la inicial de la síl·laba de cada paraula, per això les
 connecten en el següent ordre i arregen la que hi fal-
 ta:
 IN=HUB NO=TE VA=SOS CI=BLE Ó=NI

En fer-ho, les portes i comunicacions funcionen i s'allibera un tros del dibuix amb un botó de color verd. L'investigador els hi agraeix.

Corren cap a la següent imatge, el carrer principal, on hi ha un embús de cotxes molt gran.

A dins d'un cotxe es veu un home nerviós. S'hi acosten i li pregunten què passa. El conductor els hi explica amb laments:

—No hauria d'haver agafat el cotxe, així no arribaré a temps a l'entrevista de feina i la perdré. De fet, l'edifici on havia d'anar el tenia a prop.

El porquet ha col·locat barreres a la zona d'aparcament per col·lapsar els carrers. Tot són clàxons que fan un soroll molest i els envolta un fum negre de tants tubs d'escapament. Les barreres estan bloquejades però s'hi veu una pantalla amb un enigma:

Quatre persones per arribar a un edifici compartiran una bicicleta, però és un tàndem i només té dues places, així que hauran de fer uns quants viatges. **Tenen quinze minuts perquè l'edifici està a punt de tancar. Com ho poden fer, sabent que la bicicleta va al ritme de la persona més lenta que hi estigui pujada i que **la mare triga un minut**, **la cosina necessita dos minuts**, **el tiet quatre minuts** i **l'avi vuit minuts**?**

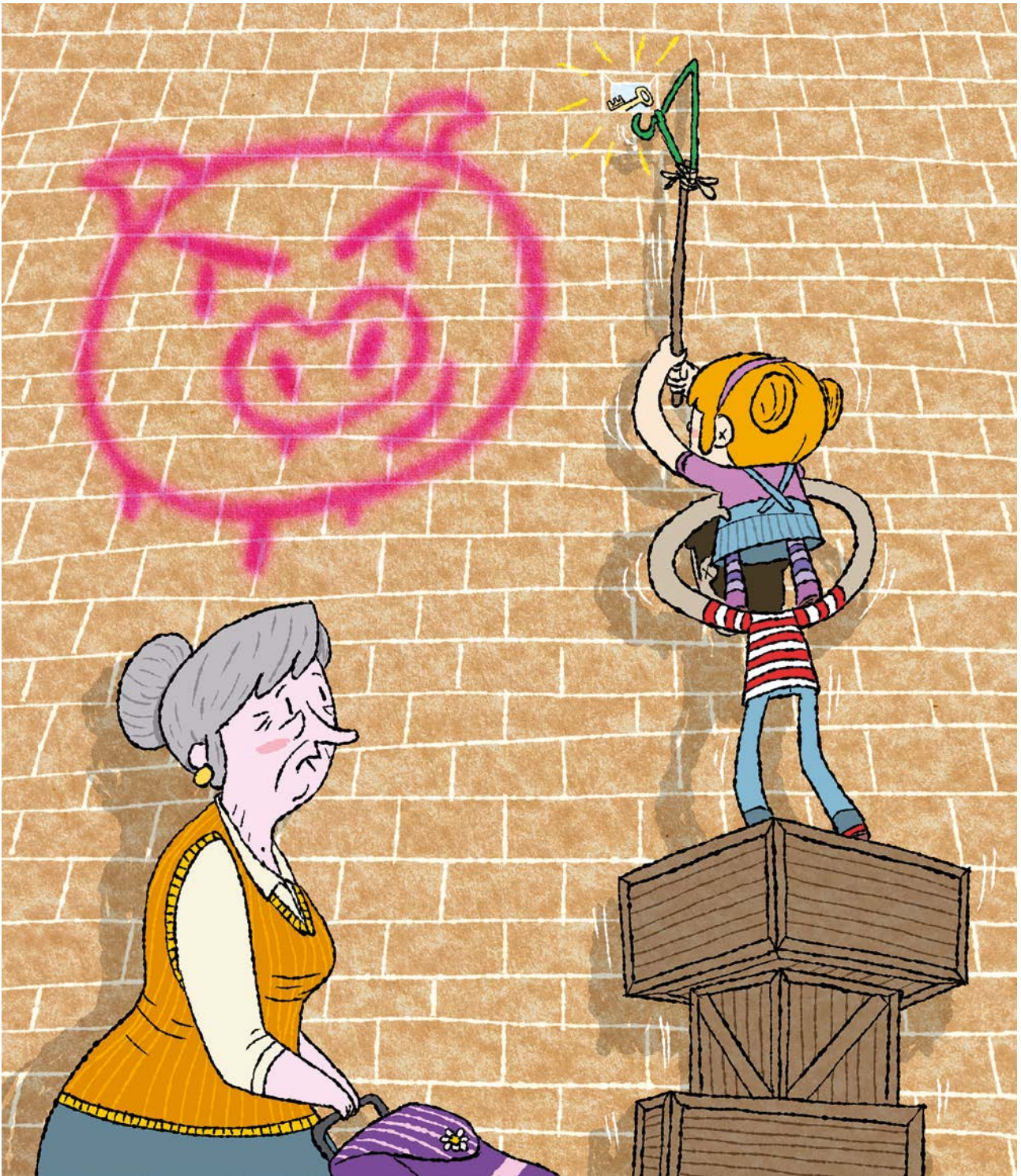
La nena tenia la resposta:

RESPOSTA:
Primer la **mare** i la **cosina** triguen dos minuts. La **mare** torna enreare amb la bicicleta, afegint un minut. En porten tres. Després l'**avi** i el **tiet** sumen vuit minuts. En porten onze. La **cosina** torna enreare i triga dos minuts. En porten tretze. Finalment, la **mare** i la **cosina** juntes en sumen dos. En total triguen quinze minuts.

L'han encertat! La barrera s'aixeca, cau un tros del dibuix però amb un botó groc. L'home aparca el cotxe i els hi agraeix mentre marxa corrents.

La següent fotografia és la del carrer de botigues. Quan hi arriben, la seva àvia està aturada, amb el carro d'anar a comprar, davant d'un mur alt i ample que tanca el pas.

—Un porquet ha construït aquest mur perquè ningú hi pugui entrar.—Lamenta l'àvia—.

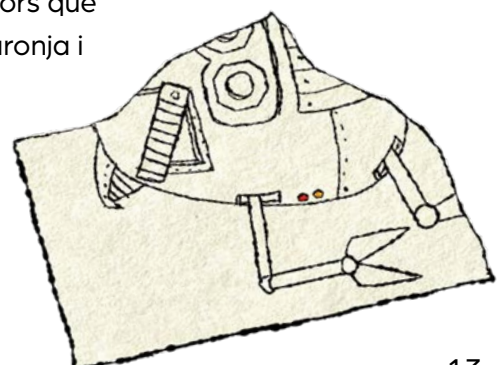
—Al nostre costat del mur hi ha un martell amb el qual el podríem enderrocar, però és dins d'una caixa tancada amb clau i no la podem obrir. Veieu alguna clau? —Se sent dir amb crits de la botiguera—.

—**Sí, n'hi ha una!** Tot i que està massa alta, sé com arribar-hi! àvia, recordo quan ens expliques com reutilitzes ampolles i bosses quan vas a comprar, així que podem fer el mateix, reutilitzar el que hi ha per aquí i arribar-hi.

Pugen a caixes de fusta, i lligant a la punta d'un pal d'escombra uns penjadors, l'agafen. Llencen la clau a l'altre costat i derroquen el mur amb el martell.

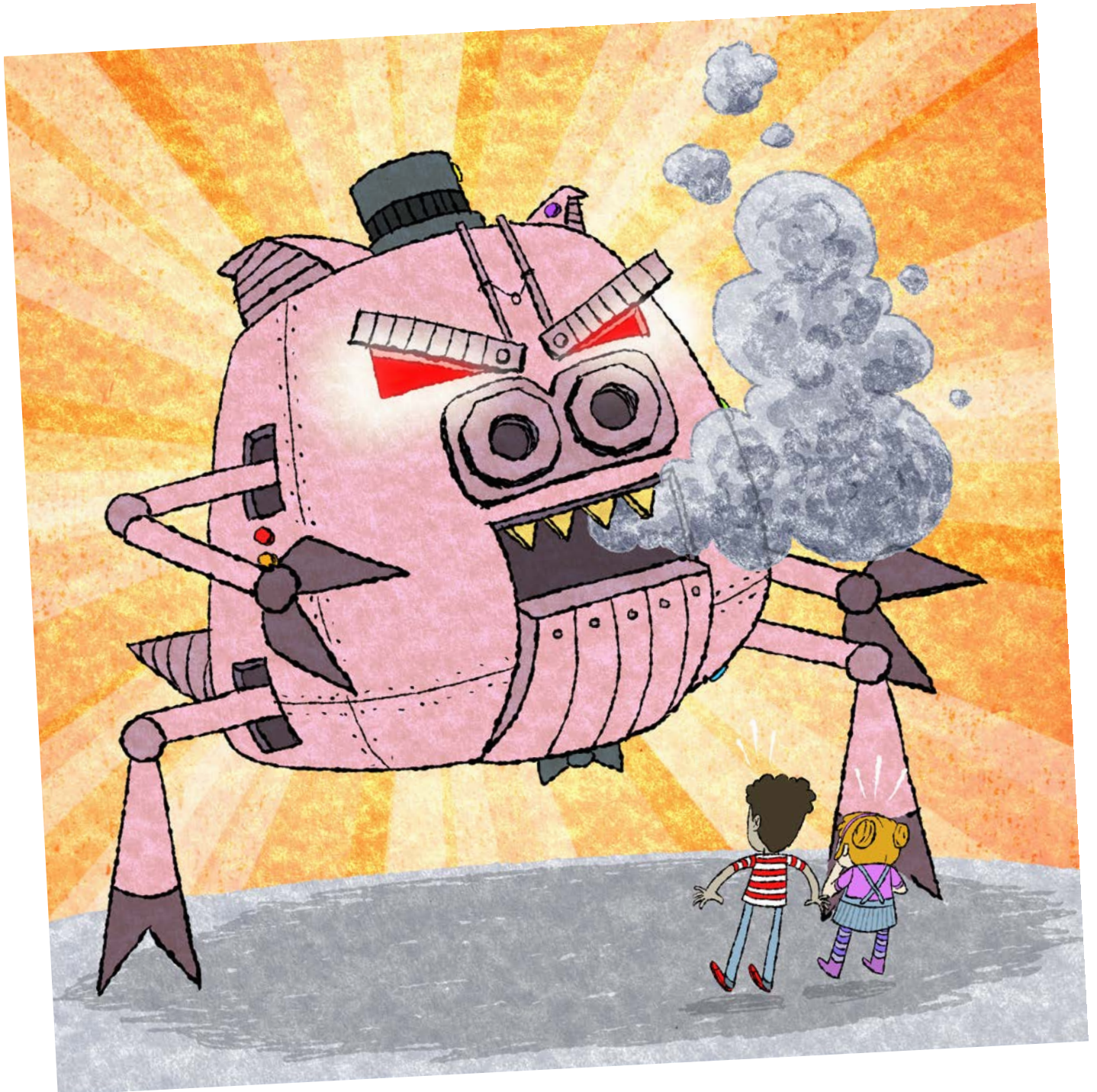

D'un maó hi surt un tros del dibuix que encaixa amb els anteriors que han anat recollint, però aquest amb un botó vermell i un de taronja i una frase que diu "prémer tots a la vegada".

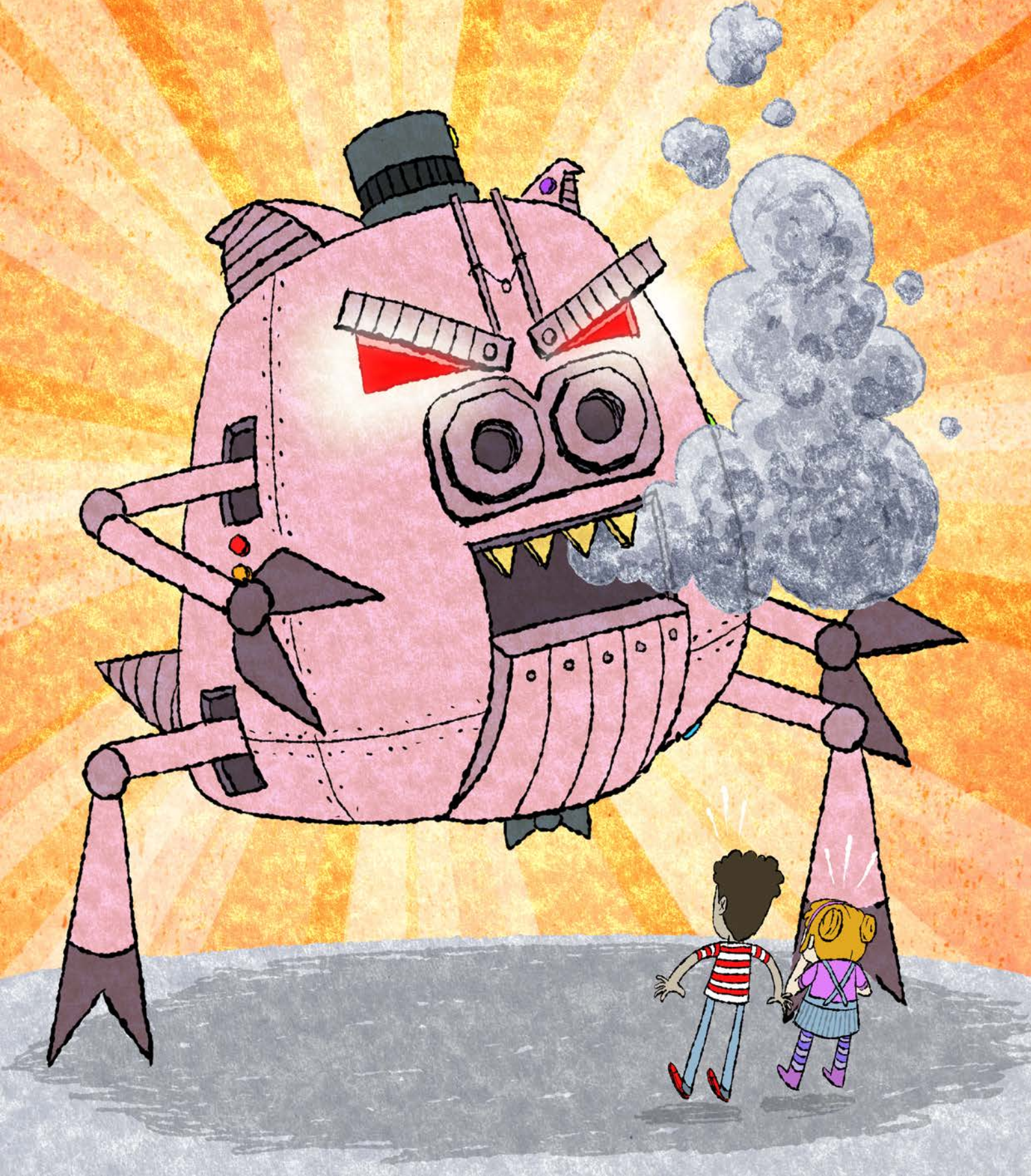
A l'Auditori, el de l'última imatge, hi troben una màquina gegant que barra el pas. És del porquet, que és tan egocèntric que, inclús l'aparell, l'ha construït a la seva semblança. Té forma de porquet robòtic, és molt sorollós i treu un fum tan negre que està deixant el carrer irrespirable.—

No ho aconseguireu!—Gruny el porquet—.

De sobte, un dels braços mecànics s'activa i agafa un dels nens pel darrere de la samarreta i l'aixeca, no pot escapar.

—Ajuntaré els trossos que hem recollit del dibuix per saber on són els botons que he de prémer— deia la nena, desesperada—. Sola no puc, estan molt separats els uns dels altres, no els puc prémer a la vegada com diu al dibuix.

Amb llàgrimes als ulls, s'adona que s'acosten les persones que han anat ajudant. Entre tots premen a la vegada els botons del dibuix. Per fi! La màquina es para, el fum negre s'atura i, com que la pinça s'ha afluixat, el nen que està penjat baixa fins a terra.

El porquet escapa esgarrifat en veure tota aquella gent unida, mentre l'esquirol surt al darrere seu per atrapar-lo.

De sobte un compartiment de l'aparell s'obre i surt el llibre de l'Agenda Urbana amagat.

S'acosten les persones a qui han ajudat per fer-los entendre què els ha suposat la seva ajuda i expliquen:

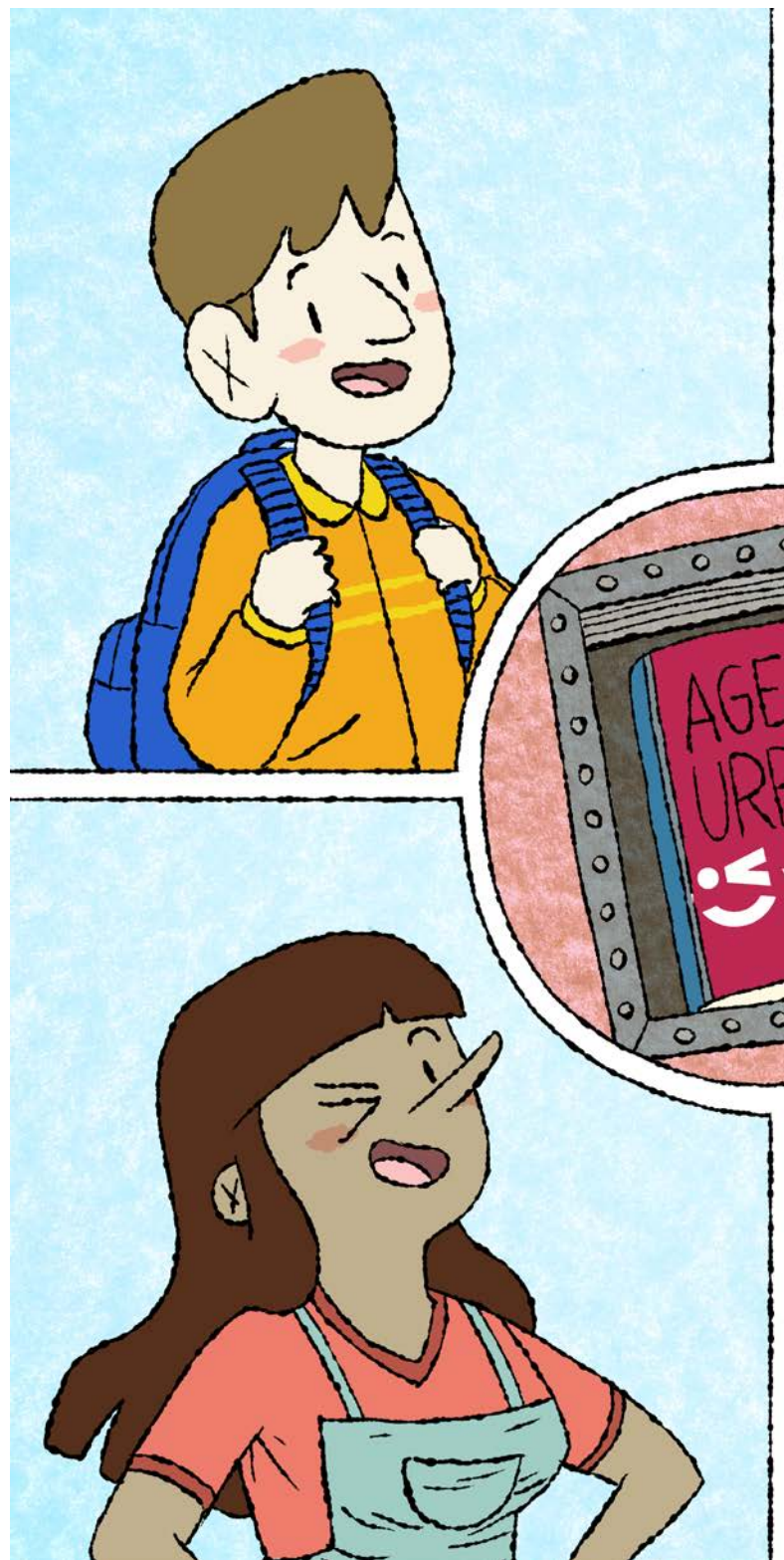
El noi relatava—Heu obert la porta de l'escola on estudio **cursos postobligatoris**, que és el que la ciutat vol **per a tots aquells nascuts a partir del 2010**. Tot són avantatges!—relatava el noi, exclamant—. M'especialitzo en allò que m'agrada i em dona més possibilitats de tenir feina, perquè em diferencio de la resta. Per això la ciutat vol que ningú abandoni l'escola, perquè així no es perjudica la persona ni a la ciutat, perquè li donem més qualitat i més coneixements.

—Sabeu? Som una peça molt important. Avui sou nens, però en uns anys us convertireu en adults i sereu el futur de la ciutat, així que tots hem de poder escollir el que ens agradaria ser, és un dret. Per tot això és crucial tenir una educació amb les portes obertes a tothom.

—Com a investigador, us diré que al **Hub** on treballa diverses empreses **de la construcció** d'edificis estan en un mateix centre treballant en equip. Hi ha des dels qui el dissenyen fins als qui fabriquen materials. Modernitzem indústries, investiguem i col·laborarem, **amb nous avenços sostenibles**.

—No és increïble fabricar i estudiar nous materials no perjudicials per al medi ambient amb tecnologies intel·ligents?—afegia amb emoció—. Això volem, reduir el nivell de carboni i trobar nous sistemes per estalviar recursos, com per exemple l'aigua. En innovar per a un bé comú, tothom vol participar-hi. Així que hi voldran venir més empreses, donant més llocs de treball a la ciutat i de més qualitat. Sou insuperables reparant connexions! Era necessari, perquè aquestes empreses estan en comunicació contínua, treballant junts de forma eficient.

—Els botiguers us agraïm el que heu fet. Les fruites i verdures que venem, les han cultivat al Parc Agrari de Viladecans, un gran rebost per a tot el veïnat. Com venen de tan a prop reduïm la contaminació amb els vehicles, perquè no han de fer

milers de kilòmetres.

—Acabats de collir, mmmm! Amb un sabor incomparable i més sa per a qui se'l menja. La vostra àvia ho sap prou bé! Aquests camps de cultiu són un gran pulmó que ajuda a fer un aire més oxigenat. Així **aconseguirem una ciutat neutra**.

El poc carboni emès s'absorbirà de nou tenint aquesta natura viva a prop. No ens oblidem que, en vendre-ho a pes o per peces, no fem servir tants plàstics en no estar envasats. Ajudem a reduir els residus.

—M'heu ajudat i m'he quedat parat. La gent, inclús les empreses repartidores, han triat la bicicleta, el transport públic o anar caminant. M'he trobat veïnes i veïns que feia temps que no veia, fins i tot he gaudit de tot el que m'envolta i que amb cotxe m'ho perdia. I he vist uns carrers més segurs per moure's, ara hi podeu jugar més tranquil·lament!

—El meu metge estarà content, perquè també és més saludable i previndrà malalties—xiuxiuejava—.

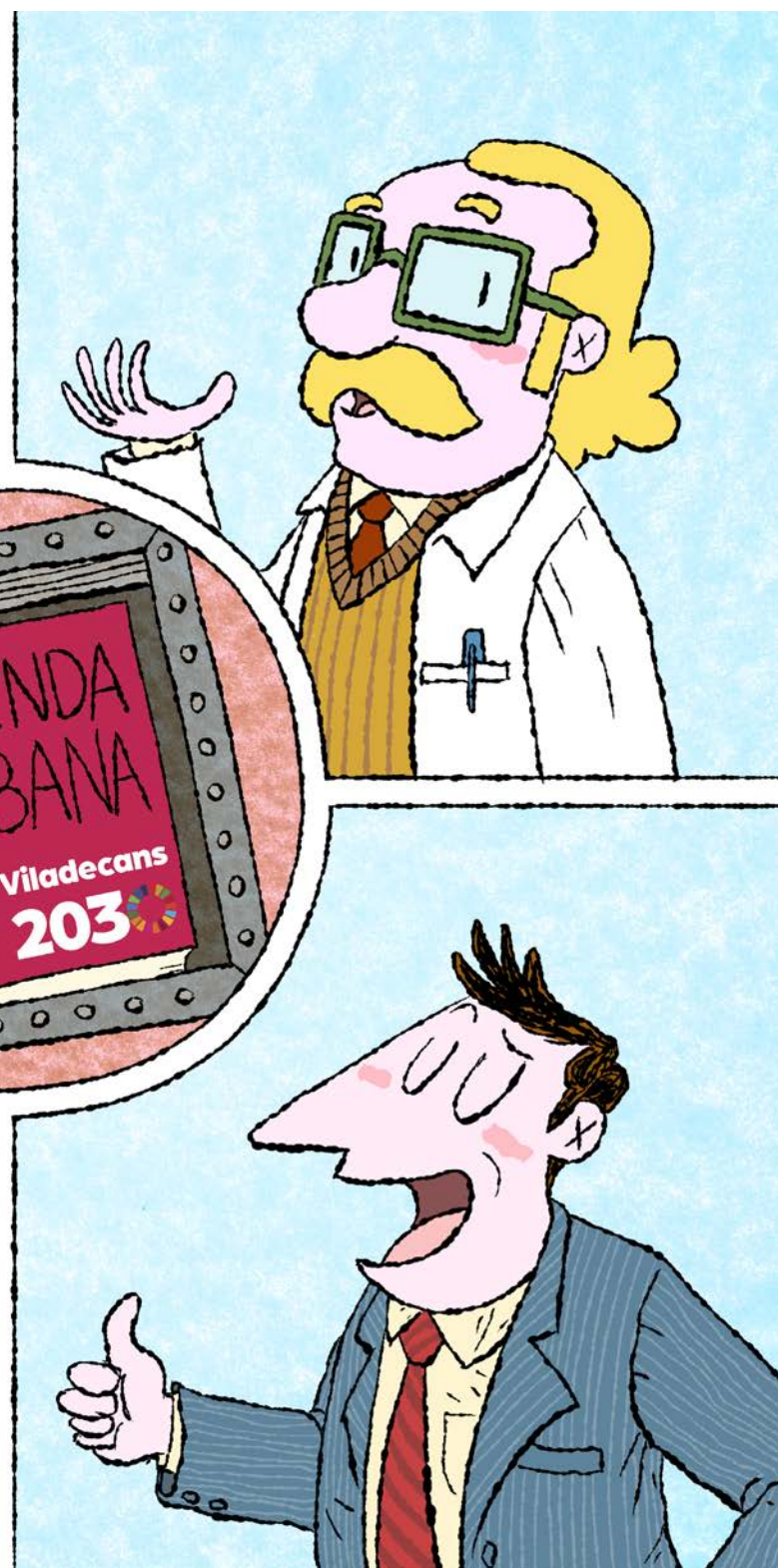
—Continuem així! **Construint una ciutat perquè tot estigui a prop de cada casa, com a molt a quinze minuts, podrem reduir gasos perjudicials i donar a tota la ciutadania les mateixes oportunitats** d'arribar de forma més còmoda a qualsevol servei, activitat o lloc de treball.

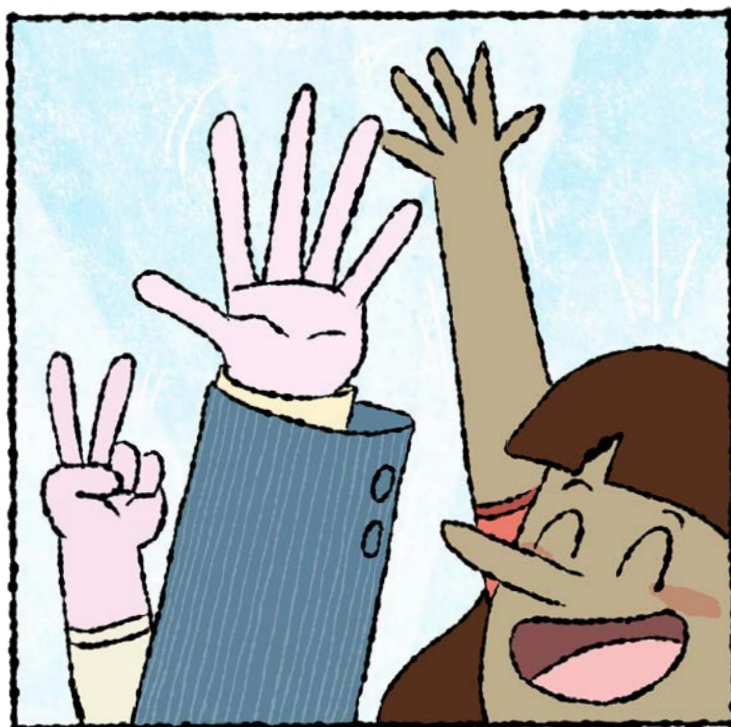
—Us he dit que he aconseguit la feina? tenir-ho accessible en quinze minuts m'ho ha permès!— Afegia content—.

Tot són cares d'alegria. Però els nens estan tristos perquè s'ha escapat el porquet. Llavors s'acosta la seva àvia, que ha anat escoltant com, amb les seves aventures, han ajudat tota aquella gent.

L'àvia dona un cop d'ull a aquell llibre. Amb cara de tendresa, els fa entendre que cada persona que han ajudat, representen les missions que vol complir Viladecans amb aquesta Agenda Urbana: **educació de qualitat, edificis més sostenibles, reduir emissions i ser neutres,**

crear hàbits de consum i de mobilitat més sostenibles, així com crear la ciutat igualitària dels quinze minuts.

—Jo us explicaré l'última missió. Fixeu-vos en la gent que ens envolta. Unida, sigui com sigui i vingui d'on vingui, amb ganes de pertànyer a la ciutat. Involucrant al veïnatge, ajuntaments i empreses es dissenya una ciutat més humana i habitable. Quan sentim que es lluita pel benestar de tothom ens sentim agraïts i considerats. D'aquesta manera, **crear l'Agenda Urbana fa una ciutat que s'adapta a les necessitats que van sorgint, no deixa ningú enrere, planifica i detecta els punts dèbils per convertir-los en fortalezes. Això és crear una ciutat resilient.** Sabeu? Aquí comença el futur de la ciutat.

—És veritat! Quan la ciutat ho ha necessitat l'hem ajudat. Ara ens ajuda ella a nosaltres, per a un futur que ens farà viure millor. Amb la nostra aventura hem fet petits gestos, però que han fet grans canvis. Ens sentim feliços de pertànyer a la ciutat perquè s'hi està a gust—contestava el nen—.

—Hem comprès la importància de l'Agenda Urbana i tothom l'ha de conèixer, perquè persones que estimem, com tu, àvia, visquin com es mereixen—afegia la nena—.

—Ai, fills meus—deia l'àvia molt emocionada—, ara aquesta ciutat em trasllada als meus records de com era tot en el passat, però amb una ciutat més moderna i millorada, on tothom col·labora per a un bé comú i on es respecta la natura que ens cuida.

Separats podem ser petits.

En canvi, junts, **SOM GRANS!**

Quan un nen i una nena
descobreixen que un porquet
malvat i egoista vol impedir
que es doni a conèixer
l' Agenda Urbana
de Viladecans,
a fi d'aturar-lo, es veuen
immersos en una aventura
trepidant que els porta a
recórrer la ciutat resolent
proves i enigmes.

El que no esperen és que, amb
els seus actes, aconseguiran
una cosa que els commourà:

la unió i l'esperança de
tots els veïns i veïnes
per a un futur millor.